

Scenariusz z cyklu „Co w trawie piszczy?”.

Temat: Gąsienica

Autor Jelena Moroz

Cel główny: Rozwijanie zainteresowań przyrodniczych, wzbogacanie dziecięcej wiedzy o świecie przyrodniczym.

Cele operacyjne:

- dziecko rozwija wyobraźnię i spostrzegawczość;
- dziecko potrafi rozpoznawać i nazywać owady żyjące na łące;
- dziecko zna części ciała gąsienicy;
- dziecko rozwija koordynację ruchową;
- dziecko potrafi bawić się w grupie wspólnie z kolegami.

Metody pracy: dyskusja, pantomima, działania plastyczne, zabawy ruchowe.

Pomoce dydaktyczne:

Książka Erica Carle „Bardzo głodna gąsienica”, akcesoria do opowiadania (papierowe talerze z rysunkami oraz skarpeta z oczkami jako gąsienica, motyl), wiersz I. Salach „Łąka”, ilustracje owadów mieszkających na łące (gąsienica, motyl, pająk, komar, mucha, pszczoła, ślimak), wiersz „Przemiana” T.Callahan, E.Maryland, muzyka instrumentalna do zabawy ruchowej, płyta z piosenką „Jedzie pociąg”, aparat fotograficzny, kolorowe piłki, talerze z papierowymi gąsienicami, kubeczki z wodą, pipetki oraz łyżeczki, nalepka z różnorodną buźką gąsienicy.

Formy pracy: grupowa, zespołowa i indywidualna

Ilość dzieci: 15 dzieci w wieku 2,5-3 lat.

Przebieg zajęć:

1. **„Kogo możemy spotkać na wiosennej łące?” – burza mózgów.** Dzieci wymieniają poznanych na wcześniejszych zajęciach mieszkańców łąki.

Zapoznanie z mieszkańcami łąki w oparciu o wiersz I. Salach „Łąka”

"Łąka".

Łąka tylu ma mieszkańców.

Zwierząt, roślin kolorowych.

Tu motylek, a tam pszczołka.

Tutaj kwiatek. O! Różowy!

Z kopca wyszedł krecik mały.

Obok niego idzie mrówka.

Na rumianku w krasnej sukni.

Przycupnęła Boża Krówka.

Nad tą łąką kolorową..

Bał wydały dziś motyle,

Zapraszają wszystkie dzieci.

Więc zatańczmy z nimi chwilę.

Rozmowa na temat utworu.:

-co to jest łąka?

-jakie zwierzęta mieszkające na łące wystąpiły w wierszu? (wskazujemy na rysunku z wymienianiem nazw).

2. **Spacer na dworze.** Szukanie w trawie mieszkańców łąki. Ich obserwacja. Szczególną uwagę poświęcamy gąsienicy. Przy pomocy aparatu fotograficznego lub telefonu razem z dziećmi robimy zdjęcia napotkanych owadów. Dzieci uczą się współdziałania w grupie, rozwijają koordynację wzrokowo-ruchową, wzbogacają wiedzę przyrodniczą.

- Zabawa ruchowa. Dzieci losują obrazki przedstawiające owady (pszczoła, mrówka, ślimak, motyl). Naśladują wylosowany owad ruchem oraz dźwiękiem.
- Zabawa matematyczno-integrująca. Omówienie wyglądu gąsienicy, zwracanie uwagi to, że tułów gąsieniczki składa się jakby z małych części. Wspólne układanie gąsienicy z drewnianych kółek. Dzieci dowiadują się, co to jest koło, uczą się liczyć do 3, porównują jeden-dużo, odróżniają głowa- brzuch, uczą się współpracy w grupie.

3. **Powrót do grupy. „Gąsienica” – zagadka.** Dzieci wysłuchują zagadkę i próbują odgadnąć.

Listki chrupie Chrup! Chrup! Chrup!

Nie używa wcale nóg!

A gdy krótka minie chwila,
wnet przemieni się w motyla.

Jednak teraz też zachwyca.

Jest to..... (gąsienica)

Oglądanie zrobionych na dworze zdjęć. Omawianie każdego zdjęcia. Nazywanie owadów, ich opis.

4. **„Bardzo głodna gąsienica” opowiadanie-inscenizacji** nauczyciela na podstawie książki E. Carla. Dzieci razem z nauczycielem wymieniają nazwy oraz kolor owoców i liści, które zjadła gąsienica. Zapamiętują, że z gąsienicy po głębokim śnie wyłania się piękny motyl. Maluchy uczą się skupienia przy słuchaniu opowiadania, wykazują się cierpliwością, uczestniczą w opowiadaniu, współpracują z nauczycielem.

5. **Zabawa ruchowo- naśladowcze z wierszem „Przemiana” T.Callahan, E.Maryland.**

Dzieci wspólnie z nauczycielką wykonują ruchy.

Gąsienica pełza w koło, żując smaczne liście (zrywasz i zjadasz liście)

Wtem otacza się kokonem (obróć się)

Czy to widzieliście?

Potem z niego wyskakuje (skocz do przodu)

I przeciąga się na boki (wyciągnij ręce na boki)

Czuje słońce na swych skrzydłach,

Odlatuje pod obłoki (udaj, że machasz skrzydłami i odlatujesz)

6. Eksperyment „Śpiąca gąsienica”.

Każde dziecko wybiera talerzyk ze śpiącą gąsienicą. Gąsienica jest zrobiona z pokolorowanej serwetki. Dziecko siada przy stole gdzie na niego czeka kubek z wodą oraz pipetka i łyżka. Nauczyciel prosi dla każdej gąsieniczki nadać imię. Nauczyciel opowiada dzieciom, że gąsieniczka śpi i trzeba ją obudzić polewając ją wodą. W zależności od możliwości, dziecko może polewać gąsienicę pipetką lub łyżką. Podczas zabawy dziecko obserwuje jak rusza się gąsienica, jak zmienia się długość jej ciała.

7. Podsumowanie zajęć „Jaka jestem gąsienica?”

Małe dzieci nie potrafią często powiedzieć jak się czują. W związku z tym używam różnych pomocy dydaktycznych, aby pomóc dziecku w końcu zajęć wyrazić swój stan emocjonalny. Na stole wyłożone są kolorowe naklejki przedstawiają gąsienicę z różnymi emocjami (wesoła, smutna, zła, zdziwiona, wystraszona). Dziecko wybiera gąsienicę z taką miną, jak samo dziecko się czuje. Przy pomocy nauczycielki przykleja do swojego ubrania.